

mularen må ikke være uforenelig med den ovenfor nævnte opsigelsesret.

Stk. 3 regulerer, hvornår oplysningspligten i medfør af stk. 1 senest skal være opfyldt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede §§ 12 a og 12 b, hvorefter fortrydelsesfristen forlænges, såfremt den erhvervsdrivende undlader at give oplysninger efter § 11 a.

Med henblik på at opfylde fjernsalgsdirektivet foreslås det i 1. pkt., at oplysningerne skal gives snarest muligt.

Ved køb af varer, der efter aftalen skal overgives til forbrugeren selv (eller til en anden, der i denne sammenhæng repræsenterer forbrugeren over for den erhvervsdrivende), skal oplysningerne efter 2. pkt. senest meddeles, når varen overgives til forbrugeren. En lignende fristregel gælder også i dag, jf. den gældende lovs § 13, stk. 1, hvorefter sælgeren senest ved fremsendelsen af varen til forbrugeren skal give denne tydelig skriftlig oplysning om fortrydelsesretten efter loven.

Det foreslås at ophæve den særlige fristregel i den gældende lovs § 13, stk. 2, hvorefter der ved tegning af abonnement i forbindelse med en uanmodet telefonisk henvendelse skal sendes en skriftlig bekræftelse af aftalen inden 3 dage.

Bestemmelsens stk. 1-3 tilsigter at gennemføre fjernsalgsdirektivets artikel 5, stk. 1, men giver på nogle punkter forbrugerne en videre beskyttelse.

Bemyndigelsesbestemmelsen i *stk. 4* svarer til den foreslåede § 11, stk. 4. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Undtagelsesreglen i *stk. 5* tilsigter at gennemføre direktivets artikel 5, stk. 2. Bestemmelsen tager sigte på f.eks. brug af servicetelefoner m.v., hvor telefon-tjenesten udføres, når forbrugeren ringer op, og hvor forbrugers betaling opkræves af telefonselskabet.

Heller ikke virksomheder, der driver denne form for virksomhed, kan imidlertid nøjes med at have en adresse i »cyberspace«, jf. bestemmelsens 2. pkt., hvorefter forbrugeren har krav på efter anmodning at få oplyst en fysisk adresse, hvor han kan henvende sig om forhold vedrørende parternes opfyldelse af aftalen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.3.2.

Til § 12

Bestemmelsen, der svarer til den gældende lovs § 10, stk. 2, fastslår i *stk. 1* lovens hovedregel om, at forbrugeren ved fjernsalg kan træde tilbage fra en indgået aftale. De nærmere betingelser herfor fremgår af §§

12 a og b. Undtagelserne fra fortrydelsesretten fremgår af den foreslåede § 10 e.

Efter *stk. 2* og *3* ophører fortrydelsesretten i visse tilfælde tidligere end efter de generelle fristregler i §§ 12 a og b. Stk. 2, 1. pkt., indeholder den væsentlige begrænsning, at fortrydelsesretten ved aftaler om tjenesteydelser og bestillingskøb m.v. ophører, når udførelsen påbegyndes med forbrugers samtykke.

Fortrydelsesretten ophører kun, hvis forbrugeren har givet samtykke til, at udførelsen skulle begynde inden udløbet af fortrydelsesfristen.

Forbrugers samtykke kan være givet i parternes aftale, men det ligger i bestemmelsen, at forbrugeren samtidig skal være gjort opmærksom på, at fortrydelsesretten ophører, når udførelsen påbegyndes.

Den i 1. pkt. nævnte begrænsning i fortrydelsesretten gælder ikke ved abonnementsaftaler m.v., der - i de få tilfælde, hvor dette er lovligt, jf. lovens § 2, stk. 2 - er indgået i forbindelse med en uanmodet telefonisk henvendelse til forbrugeren. Dette følger af stk. 2, 2. pkt., og svarer til den gældende lov, jf. § 12 a sammenholdt med § 8, stk. 4.

I stk. 3 begrænses fortrydelsesretten ved køb af CD-ere, lydband, plader, videobånd, film, disketter, CD-ROM-er m.v. således, at fortrydelsesretten ophører, hvis produktet er forseglet af den erhvervsdrivende, og forbrugeren har brudt forseglingen. Som forsegling anses bl.a. tekniske plomberinger.

Stk. 2 og 3 tilsigter at gennemføre direktivets artikel 6, stk. 3, 1. og 3. »pind« (delvis).

Til § 12 a

Bestemmelsen fastlægger fortrydelsesfristen og de nærmere regler om gennemførelse af fortrydelsesretten ved køb af varer og aftaler om løbende levering af varer. Fortrydelsesfristen m.v. ved aftaler om tjenesteydelser og løbende levering af tjenesteydelser reguleres i den foreslåede § 12 b.

Til stk. 1

Det foreslås, at fristen for at bruge fortrydelsesretten fastsættes til 14 (kalender)dage. Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.4.1.

Fristen regnes ved varekøb fra den dag, hvor forbrugeren får varen eller det første parti heraf i hænde (jf. herved den gældende lovs § 11, stk. 1), eller fra den dag, den erhvervsdrivende opfylder sin oplysningspligt efter § 11, stk. 1, 2 og 4. Det seneste af disse to tidspunkter gælder.

Aftaler om »løbende levering af varer« er abonnementsaftaler m.v. og f.eks. aftaler om løbende bogud-